

พระเจ้าอินทวิชยานนท์
พระเจ้าเชียงใหม่ องค์ที่ ๗ (พ.ศ. ๒๔๑๖ - ๒๔๓๕)

ชาวเมืองเรียกพระองค์ว่า "เจ้าหลวงตาขาว" เดิมชื่อเจ้าอินทนนท์ เป็นบุตรพระยาราชวงศ์มหาพรหมคำคง ซึ่งเป็นบุตรพระยาคำฝั้นเจ้าอินทนนท์ เป็นบุตรเขยของพระเจ้ากาวิโลรสสุริยวงษ์ ด้วยสมรสกับเจ้าเทพไกรสร เจ้าอินทนนท์และเจ้าเทพไกรสรให้กำเนิดพระราชชายาเจ้าดารารัศมี ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระราชชายาเจ้าดารารัศมีได้ทำหน้าที่เชื่อมสัมพันธภาพระหว่างล้านนากับสยามให้ประสานเป็นแผ่นดินเดียวกัน

ตำแหน่งของเจ้าอินทนนท์ เดิมเป็นพระยาบุรีรัตน์ (พ.ศ.๒๓๕๕) ต่อมา พ.ศ.๒๔๑๒ เลื่อนเป็นพระยาอุปราชอินทนนท์ หลังจากพระเจ้ากาวิโลรสสุริยวงษ์ถึงแก่พิราลัย ใน พ.ศ.๒๔๑๓ พระยาอุปราชอินทนนท์ก็ว่าที่เจ้าเมืองเชียงใหม่ จนถึง พ.ศ. ๒๔๑๖ ได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าเมืองเชียงใหม่ และใน พ.ศ.๒๔๒๕ ได้เลื่อนยศเป็นพระเจ้าอินทวิชยานนท์ พระเจ้านครเชียงใหม่ ในสมัยที่พระเจ้าอินทวิชยานนท์ปกครองบ้านเมืองนั้น เจ้าเทพไกรสรชายามีความเฉลียวฉลาดรอบรู้ในราชการ ได้ช่วยเป็นผู้สำเร็จราชการบ้านเมืองทั่วไป จนกระทั่งถึงแก่พิราลัยใน พ.ศ.๒๔๒๗ นับเวลาที่ช่วยเป็นผู้สำเร็จราชการประมาณ ๑๓ ปี

ในสมัยพระเจ้าอินทวิชยานนท์ รัฐบาลกลางได้ดำเนินนโยบายรวมหัวเมืองประเทศราชล้านนาเข้าเป็นส่วนหนึ่งของไทย นับตั้งแต่ส่งข้าหลวงขึ้นมาประจำการที่เชียงใหม่เป็นครั้งแรกใน พ.ศ.๒๔๑๓ และปฏิรูปการปกครองมณฑลพายัพ ในเวลาต่อมา (พ.ศ.๒๔๒๗-๒๔๓๖) ทำให้เจ้าเมืองเชียงใหม่สูญเสียอำนาจและผลประโยชน์ตามลำดับ และพระเจ้าอินทวิชยานนท์นับเป็นเจ้าเมืองประเทศราชองค์สุดท้าย เพราะหลังจาก

พระเจ้าอินทวิชยานนท์ถึงแก่พิราลัยแล้ว รัฐบาลกลางได้ผนวกเชียงใหม่เป็นส่วนหนึ่งของไทย เจ้าเมืององค์ต่อมามีฐานะเป็นเพียงประมุขของเมืองเชียงใหม่

พระเจ้าอินทวิชยานนท์ ถึงแก่พิราลัยเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน จุลศักราช ๑๒๕๕ (พ.ศ.๒๔๔๐) แรม ๑๔ ค่ำ เดือนยี่เหนือ จัดการปลงพระศพในปีต่อมาเมื่อเดือนหกเหนือ ขึ้น ๑๔ ค่ำ ที่ท่าแม่น้ำปิง ก่อสฐูปบรรจุ พระอัฐไว้ที่ต้นไม้กร่าง ฝั่งตะวันตกของสะพานข้ามแม่น้ำปิง ต่อจากสฐูปของเจ้าแม่ทิพเกสร (เทพไกรสร) (ต่อมาย้ายไปอยู่ที่สุสานหลวงของราชวงศ์เชียงใหม่ที่วัดสวนดอก)